

LUTROWAĆ (1) *vb impf*

3 pl praes lutrują.

Sł stp brak, Cn s.v. dystylują, Linde, XVIII w.

Oczyszczać (z srwniem. liutern, lūtern); destillare, distillare, sublimare Cn: wyleią ná niecki on fok słodki/ zliędzie sie/ potym ná głowy tworzą/ niektory lutruią dwa rázy/ a tho iuż będzie napřednieyŷy BielKron 276v.

Formacje współrdzenne: lutrować się, przelutrować, wylutrować, wylutrować się.

Cf [LUTROWANIE], LUTROWANY

KCh